

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 3 1944

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer:*

Skienskonvensjonen. —
12-regelen. — Damme-
rud: Naturbridge. — Original-
problem av I. Anderson. — En
bridgeprat med Halle
m. m.

Emo

praktiske utregningstabell
for

Oslo-beregningen

12 — 16 — 20 — 24 — 28 —
32 — 36 — 40 spill.

Godkjent av
Norsk Bridgeforbund.

Kr. 0,95.

Føres stadig på lager

Fåes hos bok- og
papirhandlerne.

Skienkonvensjonen.

Skienkonvensjonen, som er utarbeidet av herr Harald Hansen, Skien, ble allerede tatt i bruk av Skiens Bridgeklubb i 1932. Den bygger på samme prinsipp som Halles 2 kløver-åpning, nemlig ved en kunstig åpning med 2 kløver å gi beskjed om en hånd som er for sterk til en 1-åpning, men ikke helt god nok til en vanlig 2-åpning. Der trenges altså ikke stort hos makker for at der skal være utgang.

Mens Halle for å svare positivt (negativt svar er 2 ruter) krever 1½ Hs, er svarene i Skienkonvensjonen bygget på en egen Quick-trickberegning.

Det ser ut til at Skienkonvensjonen i den seinere tid har fått vind i seilene. Således kan vi opplyse at både Halle—Larssen og Christiansen—Falck Pedersen benyttet den under eliteturneringen i Oslo. På oppfordring fra flere hold gjengir vi her Harald Hansens egen forklaring på konvensjonen (første gang publisert i *Wagle's: Bridgéhåndboken 1937—1938*):

*

Skien kløverkonvensjon er en åpningsmelding som avgis når en hånd har en sådan kortfordeling eller honnørstyrke at utgang er mulig, selv om makker har for liten styrke til å holde meldingen åpen etter en en-trekksmelding. Med en hånd som fyller disse betingelser meldes 2 kløver som en krav-melding, og forplikter svarhånden til å fortsette meldingen en runde, med mindre motparten har meldt.

Makkers svar skal i første rekke gå ut på å vise *Quick-trick* (hurtig stikk: Ess eller konge-dame i samme farge). Uten quick-trick svares 2 ruter (avslagsmelding). Med 1 quick-trick svares med 2 trekk i god farge og 3 trekk i slett farge. Fargen meldes uansett

lengden bare for å angi hvor quick-tricket sitter. Har svarhånden flere quick-trick, svares med så mange trekk i grand som *antall av quick-trick*. Med 2 quick-trick og begge i spissen av minst en fem-kortsfarge gjøres hopp-melding av fargen istedenfor 2 grand.

I neste omgang melder åpneren sin egentlige farge eller fortsetter med grand. Har svarhånden i første omgang gitt avslag med to ruter, er han i neste runde ikke forpliktet til å svare. Har han positiv støtte, meldbar farge eller fordelt honnørstyrke, skal dette i neste runde vises på følgende måte:

1. Med ett til to *honnørstikk*, men ingen meldbar farge, meldes lavest mulig i grand.
2. Med meldbar farge, men for øvrig uten honnørstyrke, meldes lavest mulig i fargen.
3. Med meldbar farge og minst ett honnørstikk som sidestyrke gjøres hoppmelding i den meldbare farge.
4. Med to honnørstikk gjøres hoppmelding i grand, hvorefter en eventuell meldbar farge vises i neste omgang.

Disse svar er obligatoriske og har den samme betydning enten svarhånden i første runde har vist quick-trick eller avgitt avslagsmelding med 2 ruter.

Hvis åpneren etter avslagsmelding to ruter gjør en *hoppmelding*, må svarhånden holde meldingen åpen inntil utgang er nådd. Har svarhånden i første omgang vist quick-trick, må meldingene ikke stoppe før utgang. En *hoppmelding* av åpneren etter at quick-trick er vist er en advarsel som fritar svarhånden fra plikten til å melde.

NB.: Like så litt som kløverbemeldingen sier noe om kløverne på åpnerens hånd, like så litt forteller ruterne noe om ruterne hos svarhånden.

Til slutt et eksempel:

♠ 4		♥ 9 7 3
♦ Ess Kn 10 8 6 3	V N	♠ K D 8
♥ Ess D Kn	V Ø	♦ K 9 8 5 3
♣ Ess D 8	S	♣ 7 4

Meldinger:

<i>Vest:</i>	<i>Øst:</i>
2 ♣	2 ♥
3 ♥	4 ♦
6 ♥	pass

Øst har et quick-trick, og da det er i god farge, svarer han følgelig 2 hjerter. No vet vest at hans makker har konge-dame i hjer-

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 99756.

ter. Quick-tricket kan nemlig ikke være hj. Ess, for det har han selv. Vest melder sin «naturlige» farge og sier 3 hjertes, og Øst svarer med 4 ruter for å vise en meldbar ruterfarge. Vest kan se av sine egne kort at makker må ha Kongen minst femte i ruter eller 6 små. Følgelig øyner han 6 hjertesstikk, 5 ruterstikk og ett kløverstikk, tilsammen 12 stikk, hvorfor han går direkte i 6 hjertes!

For egen regning skal vi føye til enda et par eksempler:

♠ K 8 7 3 2
♥ 7
♦ K 9 6 5
♣ K 7 5

	N	
V	Ø	
	S	

♠ Ess D 5 4
♥ Ess K Kn 10 9 3
♦ Ess 8
♣ 9

Syd 2 kløver, Nord 2 ruter (avslag — ingen Quick-trick), Syd 2 hjertes, Nord 3 spar. Etter dette vet Syd at makker har en meldbar spar-farge og minst 1 HS ved siden av. Han spør derfor med 4 grand (Blackwood) og får svar 5 spar (3 Konger). Vi skal altså her merke oss at 4 grand i denne situasjon spør etter Kongene, da makker jo i første omgang har benektet tilstedeværelsen av Quick-trick. Etter 5 spar går naturligvis Syd i 6 spar.

♠ Ess 8 4 3 2
♥ 9 7
♦ K Kn 8 7 2
♣ Ingen

	N	
V	Ø	
	S	

♠ D
♥ Ess
♦ Ingen
♣ Ess K Kn 10 9 8 7 5 4 3 2

Dette spillet forekom virkelig i en røbberbride forleden dag. Syd åpnet med 2 kløver (ikke Skienskonvensjonen), fikk svar 2 spar, meldte så 4 grand (Blackwood), fikk svar 5 ruter og avsluttet med 7 kløver. Det gikk altså bra, men makker kunde jo like godt hatt ruter ess som spar ess. Her virker Skienskonvensjonen flott:

Syd: Nord:
2 ♣ 2 ♠
7 ♣

Da Syd selv har spar Dame, kan ikke Quick-tricket i spar være Ko-D. Det må altså være spar Ess. I første melderunde konstateres altså storeslemmen!

VIENNA

Prøver i meldeteknikk

Ved Rolf Bøe, Oslo.

Deres makker har meldt 1 kløver, og mellomhånden har passet. Hva melder De no med:

- 1) ♠ 10 6 4
♥ K Kn 3
♦ 9 6 4 2
♣ Ess D 3
- 2) ♠ 10 5
♥ Ess D 10 7 5
♦ 8 5 3
♣ 10 6 5

De har åpnet med 1 kløver, og Deres makker har svart 1 ruter. Motparten har bare meldt pass. Hva sier De så med:

- 3) ♠ Ess D 6 4
♥ K 10 5 3
♦ K D 2
♣ 9 4
- 4) ♠ Ess Kn
♥ K D 4
♦ Ess 5 2
♣ K 9 4 3 2
- 5) ♠ Ess 5
♥ K 10 7 4
♦ K 3
♣ D Kn 7 5 3
- 6) ♠ Ess 5 3
♥ 9 6 4
♦ K Kn 10 9
♣ Ess D 4

De har åpnet med 1 kløver, og Deres makker har meldt 1 spar. Motparten har bare meldt pass. Hva melder De no med:

- 7) ♠ Ess Kn 5 4
♥ D 6 4
♦ K D 10 5
♣ Ess 5
- 8) ♠ Ess 7 5 2
♥ K 6 5
♦ D 7 4
♣ K 10 3
- 9) ♠ D 8 4
♥ Ess 10 6 5
♦ D Kn 7 5
♣ Ess 10
- 10) ♠ Ess 6
♥ K Kn 5
♦ Ess D 4
♣ K Kn 10 5 2

Løsning
side 12.

BLOKK-BLAD

«Døm dig selv»-turneringen fikk også i år stor tilslutning. De 24 spill som turneringen omfatter, vil bli kommentert i Norsk Bridge-magasin i 3 avdelinger à 8 spill. De første 8 spill kommer i neste nummer.

Stort sett er forslaget om å skrive skvis blitt mottatt med tilfredshet av leserne. Ja — en er så begeistret at han straks vil føre for-norskningen i vårt bridgespråk videre. Hør bare hva han sier:

«Apropos forslaget om å skrive skvis så husker jeg en bridsj-mætsj i Oslo-koppen, hvor Sør forsøkte å vinne en sekser på revørs dømmi istedenfor å spille på grang ku. Spar ess kom ut og ble røffet av Sør, men han hadde dobbelton i hjerter og fikk bänn-skår. Hadde N—S brukt Blækvud etter fire grang, hadde de stoppet på fem. Etterpå viste det seg at Bårdsen lå den gærne veien.»

Vi presenterer i dette nummer et nytt problem av den kjente svenske problem-komponist Ivar Andersson. Det er første gang problemet offentliggjøres. Vi tror det vil skaffe Dem litt hodebry....

De fleste har vel hørt om den sensasjonelle bridgekveld i Odda, da det ble meldt og fått 9 storeslemmer og 6 lilleslemmer. I tillegg her-til forekom det 4 lilleslemmer, som ikke ble meldt. Det var fru Liljan Johansen som for det meste ga kjempekortene, og hun sies å ha en sjelden evne i denne retning. Rekordene var dog da hun ga 13 kort i samme farge til hver spiller. Hun ga seg selv de 13 spar og fikk sluttmeldingen på 7 spar.

Slik lyder den fantastiske historie, som etter oppskriften er attestert av troverdige vitner, som fullt og helt innestår for at alt er gått riktig for seg.

Spør vi matematikerne hvor ofte det kan forekomme at 4 spillere får 13 kort i hver sin farge, så får vi til svar et tall som er så fantastisk at det ikke kan leses av alminnelige mennesker.

Vi har alltid stillet oss tvilende overfor beretninger om helt ekstreme fordelinger, og gjør det også i dette tilfelle. Vi minnes en historie om en spiller som fikk utlevert 13 hjerter, en begivenhet som ble bevitnet av 3 absolutt hederlige medspillere. Først 10 år etterpå tilstod vedkommendes skøier en sønn at han i et ubevoktet øyeblikk hadde mikset kortene på en egen måte. Det skulde vel ikke være en skøier på ferde også i dette tilfelle?

Herr Per Bockman Pedersen, Tønsberg, forteller i et brev vi har fått fra ham, at krets-mesterskapet for par i Vestfold er begynt. Deltagelsen er stor, nemlig ca. 380 par, hvorav 144 bare fra Tønsberg og omegn. Han sender samtidig med et spill, hentet fra innledningsrun-dene i Tønsbergdistriktet.

♠ 10 x	♠ D x x x x	♠ 10 x x
♥ D 9 x x x	♦ x x x	♦ K D 9
♦ x x x	♣ D x x	♣ Ess K x
♣ D x x		♣ x x

♠ K Kn 8 x	N	♠ Ess 9
♥ Ess K x	V Ø	♥ 10 x x
♦ Ess 10 x	S	♦ K D 9
x x		♣ Ess K x
♣ x		♣ x x

♠ D x x x x
♥ Kn x
♦ Kn x
♣ Kn 10 x x

Vi gir ordet til Bockman Pedersen: Ved vårt bord ble sluttmeldingen 7 ruter hos Vest, med resultat 1 bet. Spillet kan imidlertid vinnes på dobbeltsidig skvis (bortsett fra at kontrakten klare ved å fange spar Dame).

Meldingene falt:

Øst	Vest
1 ♣	2 ♦
4 ♥?	4 gr.
5 ♥?	5 ♠
7 ♦	

Svaret 5 spar er kanskje ikke helt korrekt, men det kan jo ikke misforståes.

Utspill: liten ruter. Denne ble stukket med Kongen, og da meldereren spille på Damen tredje i spar, gikk han bet.

Spillet bør vel gå slik: Den utspille ruter stikkes med Kongen. Så trekkes spar Ess og liten spar til Kongen. En tredje spar stjeles med ruter 9, og så følger ruter Dame. Derpå inn på hjerter ess og så 3 ganger ruter. For siste ruter er stillingen:

♥ D x	♥ 10 x
♣ D x x	♣ Ess K x

♠ Kn	N	♥ 10 x
♥ K x	V Ø	♣ Ess K x
♦ x	S	
♣ x		

♠ D
♣ Kn 10 x x

På den siste ruter må Nord kaste kløver for å holde hjerter. Øst kaster hjerter og Syd kløver. Så spilles hjerter Konge, og Syd er skviset. (Med kløver ut bortfaller skvisen.)

Enig med Bockman Pedersen: En morsom 2-sidig skvis.

En bridgeprat med Halle.

Ved alle internasjonale turneringer før krigen møtte hollenderne med et og samme lag. Det var Einhorn, en utpreget gambler-type, som visstnok også drev på børsen i Amsterdam. Han var like farlig for sitt eget lag som for dets motstandere, frekk og uberegnelig, med topp eller bunn som resultat. Det var hans makker van Bemmels Suyck, Einhorn's rake motsetning, en beskjeden og sympatisk spiller, dertil en av verdens fineste problemkomponister. Han var litt veik og initiativløs i harde matcher, men fylte ellers sin plass på en utmerket måte. Og endelig var det brødrene Goudsmit, to skarpe jurister, og Hollands ledende brigenavn. Den eldste, E. C. Goudsmit, var først og fremst den gode makker, stø og pålitelig og ytterst lydhør overfor alle brorens påfund. Og de var ikke få. F. W. Goudsmit var nemlig en ualminnelig fantasifuld spiller, djerv, oppfinnsom og initiativrik, virkelig en personlighet ved bridgebordet. Og som han førte kortene! Det var ikke den skvis eller det sluttspill han ikke så, og vel å merke: så med en eneste gang.

Jeg var selv et offer for hans drepende kortføring, under finalmatchen Norge-Holland i Europamesterskapet 1938. Det spillet kommer jeg til å minnes hvor senil enn jeg ellers måtte bli.

♠ Ess 9 2
♥ Kn 9 2
♦ Ess K 10 9 2
♣ D 9

♠ Kn 8 7 6 5
♥ 3
♦ 6 5
♣ Ess Kn 10
3 2

	N	
V	Ø	
	S	

♠ K 4
♥ K D 7 5 4
♦ Kn 8 7
♣ 8 5 4

♠ D 10 3
♥ Ess 10 8 6
♦ D 4 3
♣ K 7 6

Nord åpnet med 1 ruter, min makker Abrahamsen sa 1 hjerter, F. W. Goudsmit 2 grand. Nord høynet til 3, og jeg spilte ut kl. Kn. Goudsmit stakk på bordet, og så straks faren ved å godspille 1 hjerterstikk. Har jeg 5 kløver, går han da bet ved kløverretur fra Øst. Følgelig tok han 5 ruterstikk, og fortsatte med kløver! Tilskuerne måpte, men jeg kjente ham for godt til å tro at han drev med veldedighet i en match hvor europamestertitelen stod på spill.

Jeg hadde altså stukket Goudsmits kl. K med esset, og tenkte (forøvrig ikke langt nok): Han vil ha meg til å ta alle kløverstikkene, så jeg til slutt skviser Abraham. (Hva jeg også hadde gjort.) Men den fellen går jeg ikke i.

Følgelig nøyet jeg meg med 3 kløverstikk og skiftet til spar. Situasjonen var:

♠ Ess 9 2
♥ 9
♦ Ingen
♣ Ingen

	N	
V	Ø	
	S	

♠ Kn 8 7
♥ Ingen
♦ Ingen
♣ 2

♠ K 4
♥ K D
♦ Ingen
♣ Ingen

♠ D 3
♥ Ess 10
♦ Ingen
♣ Ingen

Goudsmit så selvfølgelig alle kortene som på en håndflate, og kastet mesterlig sp. 10 på et av kløverstikkene. No la han en liten spar fra bordet, Abraham fikk for Kongen, Goudsmit kastet spar D! Hjerter K kom tilbake, Goudsmit stakk med esset, spilte spar 3 og knep med nieren hos Nord.

Det skulde ikke være tillatt å spille så godt.

Og — for å komme en lett tenkelig innvending i forkjøpet — det skulde kanskje heller ikke være tillatt å spille så slett som jeg gjorde. For selvfølgelig kan jeg bete ham, ved ikke å ta kløverne i det hele tatt, men straks å skifte til spar.

Det hadde kanskje Goudsmit gjort i mitt sted, jeg gjorde det altså ikke.

Spilleprøve X.

(Dette er det 10. spillet i en serie av lettere spilleprøver for alminnelige spillere.)

♠ 10 9
♥ Ess 7 5
♦ D 8 4
♣ Ess K 6 4 3

	N	
V	Ø	
	S	

♠ Ess D Kn 6
♥ Kn 9 2
♦ Ess K 6
♣ 7 5 2

Nord meldte 1 kløver. Syd 1 spar, Nord 2 kløver og Syd 3 grand.

Utspill fra Vest: hjerter 6.

Sett Dem på Syds plass, studer spillets muligheter og se om De kan finne den beste spilleplan. Les så våre kommentarer, som De finner på side 10.

Katarina II, den lutfattige prinsesse av Anhalt-Zerbst, som ble Russlands mektige herskerinne, hadde en selsom skikk: Ved de store mottagelser ved hoffet, hvor hundrevis av trofaste undersåtter skulde hilse på tzarinaen lot hun sin velpleidde hånd hvile på en

silkepute, mens gjestene bøyet seg ned etter tur og avleverte det kysset etiketten krevet. For Katarina var det minst anstrengende på den måten, og for de andre ble det jo det samme.

No er vi heldigvis kommet så langt at vi ikke bryr oss om å kysse damene på hånden i andres nærvær (i Wien gjør de det forresten enno), men også dette med å trykke hverandre i hånden er en skikk som burde dyrkes med måte. Jeg tenker da først og fremst på parturneringer, hvor en anseelig del av tiden medgår til utveksling av håndtrykk. Bortsett fra det hygieniske — jeg har nettopp lest om en dansk lege som hevder at håndtrykk bærer hovedansvaret for smittespredning i influensatiden —, burde vi kunne bli enige om en enklere og mer tidsbesparende form for presentasjon ved kortbordet. Dette at man skal reise seg, bukke, shake hands og velte glass (hvilket gjerne følger med), er med respekt å melde et ganske overflødig seremoniell. Det er nok at en setter seg ned og sier hva en heter. Det samme sier de som allerede sitter der.

Skulde vi ikke shake hands på det?

Personlig er jeg ikke tilhenger av overdrevne bløffmeldinger, hva jeg også ofte har gitt uttrykk for. Jeg bløffmelder sjelden mer enn et par ganger under en match, resten overlater jeg til min faste makker, som da også fyller oppgaven nesten til overmål.

Men jeg vil bestemt reververe meg mot den oppfatning — som visstnok har atskillige tilhengere — at de som bløffmelder har en særlig fordel fremfor dem som ikke gjør det. Det er i høyeste grad begge deler. Hvis jeg vet at min makker har det med å svindle, er jeg selvfølgelig alltid på vakt. Men det samme vet jo motspillerne om min makker, og er sikkert på vakt de også. Eller som Knut Palmstrøm meget treffende sier i sin bok: «De som vet om hverandres meldinger at de aldri er bløff, de har vel også fordel herav.»

Det er ikke en match hvor makker og jeg ikke taper poeng fordi vi ikke kan stole på hverandres meldinger. (At vi også tjener på å bløffmelde, er en ting for seg.) Et eksempel fra den siste kretskampen:

♠ Ess D x x
♥ 10 x x x
♦ K x
♣ K D x

	N	
V	Ø	
	S	

♠ 10 x
♦ Ess K Kn x
♥ x x x
♣ Ess x x x

Culbertson

Prøver i meldeteknikk.

Ved rektor A. Midsem, Lillesand.

Syd gir og melder 1 kløver, Vest dobler. Hva skal da Nord si på:

- 1) ♠ 6
♥ 10 8 6
♦ D 10 9 4 3
♣ Kn 10 9 6
- 2) ♠ 7 3
♥ 8
♦ Kn 10 8 6 2
♣ D 10 8 6 4
- 3) ♠ 3
♥ K 10 9 7 5 3
♦ 7 3
♣ 10 9 6 5

Syd 1 hjertes, Vest pass, Nord 2 hjertes, Øst pass. Hva skal da Syd si på:

- 4) ♠ 6
♥ Ess D Kn 7 5
♦ K Kn 4
♣ D 10 6 5
- 5) ♠ 6 5
♥ Ess D 7 5
♦ Ess K 4 3
♣ D Kn 6
- 6) ♠ Ess 5
♥ Ess D Kn 8 6 5
♦ K Kn 10
♣ 3 2

Syd 1 spar, Vest pass, Nord 2 grand, Øst pass. Hva skal da Syd si på:

- 7) ♠ Ess Kn 10 8 5
♥ 7 6 3
♦ Ess D 5
♣ Kn 4

Syd 1 ruter, Nord 2 grand. Hva skal Syd da si på:

- 8) ♠ Ess 6 4
♥ Kn 3
♦ Ess K 8 6 5
♣ 9 8 6
- 9) ♠ K D 7
♥ 7 3
♦ K 9 8 7 4 2
♣ Ess 8

Løsning
side 12.

Makker Nord åpnet med 1 spar, jeg sa 2 hjerter. Makker 3 hjerter. Jeg sa 3 grand, da jeg var redd for at makker bare hadde 3-kortsstøtte. Makker passet, fordi han var redd for at min hjertermelding var bløff. Hvis han vet at jeg aldri bløffer, sier han selvfølgelig 4 hjerter, som er en ideell kontrakt, mens 3 grand er bet i lange baner.

Ofte hører en også det argument, at et samspilt makkerpar som bruker psykiske meldinger kan tyde hverandres kort ut over det som ligger i selve meldingen. Hvis det er tilfelle, dreier det seg jo rett og slett om privatavtaler og fusk.

Det som er det springende punkt er imidlertid dette: Motparten skal objektivt sett ha samme sjangse til å forstå at en melding er psykisk som melderens makker. Men den sjangsen skal de også bruke, slik som intelligente og våkne spillere gjør. Om de ikke desto mindre forsømmer å gjøre det fordi de ikke er på høyden, kan de heller ikke bebreide melderens makker at han har for-

stått mer enn de. Et eksempel blant hundre andre:

- ♠ Ess 10 x x
- ♥ x x x
- ♦ Ess K x x x
- ♣ K

Jeg åpner med 1 ruter, makker sier 1 spar, jeg svarer 3 spar. No kommer 3 grand fra makker. Min hånd passer ikke noe særlig for grandspill, allikevel sier jeg pass. Hvorfor det? Fordi makkers melding må være psykisk. Jeg har fortalt ham at jeg har minst 4 spar, allikevel tvinger han kontrakten over i 3 grand, istedenfor å passe eller å si 4 spar. Med 4 kort i spar vilde 3 grand hos makker være en idiotisk melding, dette er ingen privatavtale, men skjær fornuft.

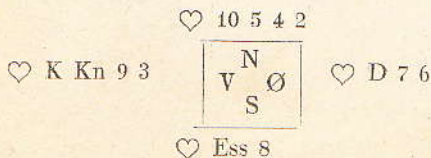
Og når jeg har tydet dette av min makkers melding, skulde også motparten ha gjort det. Om makker f. eks. får sine 3 grand fordi spar ikke tidsnok kommer i spillet, så er det dårlig motspill og intet annet.

«Tolvregelen» bedre enn «Elleveregelen»?

Den kjente svenske bridgeekspert Seth Wennberg behandler i det nye svenske tidskrift «Bridge» ovennevnte emne. Såvidt vi vet er «Tolvregelen» ikke kjent her hjemme, og vi gjengir derfor herr Wennberg's artikkel:

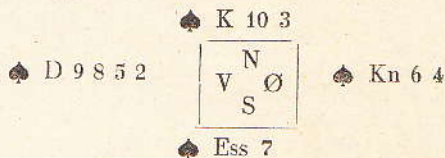
«Utspill av det 4de høyeste kortet i en farge er ikke alltid så heldig. Det utspilte kort veileder ofte melderens mere enn utspillerens makker, og ikke så sjelden gir dette utspill melderens et ekstrastikk. De fleste spillere er derfor i det store og hele gått vekk fra denne utspillsregel og anvender den kun no og da i grand, men nesten aldri mot fargekontrakter. I stedet for har man begynt å tillemppe den såkalte «Tolvregel» ifølge hvilken man spiller det tredje høyeste kort i fargen. Utrekningen av det antall kort, der er høyere enn det utspilte, på bordet, hos makker og hos melderens tilsammen skjer ved å trekke verdien av det utspilte kort fra 12.

Følgende eksempel belyser denne regel i praktisk anvendelse:

Syd spiller 3 grand, og Vest beslutter seg til å åpne i hjerterfargen. Åpner han ifølge

11-regelen med hjerter 3 (4de høyeste), får Syd 2 hjerterstikk. Åpner han derimot med hjerter 9, etter 12-regelen, må Syd nøyes med 1 hjerterstikk. Øst kan i sistnevnte tilfelle regne ut, at Syd kun har 1 høyere hjerter enn nieren, og hvis blindemann legger lavt, kan han gjøre det samme.

Syd har fått kontrakten for 4 hjerter eller 3 grand. Vest spiller ifølge 12-regelen spar 8 ut, og Syd kan da kun få 2 sparstikk. Hadde Vest åpnet med det 4de høyeste kort — spar 5 — måtte Øst sette i Knekten. Syd vilde da få stikket for esset og kunde senere knipe Vest's Dame og få 3 sparstikk i alt.

En skavank ved den nye regel er, at den undertiden kan forveksles med utspillet av «toppen av ingenting». Men den forveksling er sjelden og behøver ikke å avskrekke fra benyttelse av regelen.»

*

For oss ser det ut som om 12-regelen byr på flere betydelige fordeler. Vi vil dog ikke uttale oss med bestemthet om dens effektivitet før vi har sett den anvendt i den praktiske bridge. Vi mottar gjerne uttalelser om spørsmålet fra våre lesere.

E K S P E R T K L U B B E N

Desember-konkurransen:

1ste premie: E. Sandberg, Lofthus.
2nen » Y. Jørgensen, Porsgrunn.

Oppgave nr. 5.

Meldingene er gått:

<i>Syd</i>		<i>Nord</i>
1 \diamond		1 \spadesuit
2 \heartsuit		?

De er Nord og har:

\spadesuit K 9 6 5 3
 \heartsuit 8 6 2
 \diamond 8 6 2
 \clubsuit K 4

Hva melder De? Begrunnelse.

Oppgave nr. 6.

\spadesuit K 8
 \heartsuit K D 9
 \diamond K D 4 2
 \clubsuit Ess Kn 9 8

	N	
V		Ø
	S	

\spadesuit Ess Kn 9 7 3
 \heartsuit 7 3 2
 \diamond 9 7 5
 \clubsuit K 6

Nord åpnet med 1 grand, Syd sa 2 grand og Nord 3 grand. Øst spiller ut hj. 4. Vest legger Knekten og Nord Damen. Så følger spar Konge, Øst legger spar 2, Syd spar 3 og Vest sp. Dame. Hvordan skal Nord føre spillet videre? Begrunnelse.

For riktig løsning av disse to oppgaver setter vi opp 2 premier: 1ste premie: 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, og 2nen premie: kr. 10,— i kontanter.

Løsninger sender redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjalgsonsgt. 34 B, Oslo, innen 15. april 1944.

Løsning til oppgave nr. 3.

\spadesuit Ess 7 4 2
 \heartsuit 4
 \diamond D Kn 4 3
 \clubsuit Ess K 6 3

	N	
V		Ø
	S	

\spadesuit D Kn 10 9 3
 \heartsuit Kn 9 2
 \diamond K 2
 \clubsuit 9 4 2

Januar-konkurransen:

1ste premie: Kristian Arnesen, Narvik.
2nen » Karl Ausbo, Oslo.

Nord gir.

Meldinger:

<i>Nord</i>		<i>Øst</i>		<i>Syd</i>		<i>Vest</i>
1 \diamond		pass		1 \spadesuit		2 \heartsuit
3 \spadesuit		pass		4 \spadesuit		pass
		pass				

Vest starter med hjerter Konge, men skifter så til spar 8. Gjør røde for den beste spilleplan.

Tilsynelatende ser det hele så enkelt ut: 2 hjerter kan stjales, og en kløvertaper kan kastes på en godspilt ruter. Dermed skulde kontrakten være sikret. Men der lurer en fare, nemligden at trumfen kan sitte skjevt, med andre ord at Øst kan ha Kongen tredje i spar og dertil ruter ess. Isåfall kan et eneste feiltrekk fra Syd's side velte kontrakten ved korrekt motspill.

Som Syd får De her en *tempoprøve*. De skal la første spar gå for å bevare trumfkontrollen. Tar Øst Kongen og returnerer spar, stikker De på egen hånd. Følger Vest trumf, er kontrakten opplagt, hvilket den imidlertid også er om han viser renons. Vi skal vise hvordan:

De stjeler en hjerter og spiller liten ruter fra bordet. Hvis no Øst har esset og straks stikker og bringer trumf tilbake, vil De bli kvitt hjerter- og kløvertaperen på D—Kn i ruter. Stikker han ikke, kommer De inn på Kongen og stjeler derpå Deres siste hjerter. Så spiller De ruter Dame, og motparten får esset. Men resten er Deres. (Skulde Vest ha ruter ess, kan han ikke returnere trumf, og kontrakten er fremdeles sikret.)

La oss nå se hva som kan hende hvis De straks tar spar ess: De spiller liten ruter og får stikket for Kongen. Så stjeler De en hjerter og trekker ruter Dame. No tar Øst esset og trekker spar Konge og en spar til. Siden er det ikke morsomt å være Dem.

Motpartens fordeling var:

\spadesuit 8		\heartsuit K 6 5
\heartsuit Ess K D 10 6 3		\diamond 8 7 5
\diamond 9 6 5		\clubsuit Ess 10 8 7
\clubsuit Kn 8 5		\heartsuit D 10 7

Løsning til oppgave nr. 4.

Meldingene er gått:

<i>Nord</i>		<i>Syd</i>
1 \spadesuit		2 \diamond
2 \spadesuit		?

De er Syd og har:

♠ 5
 ♥ D 10 8 6
 ♦ Ess D 10 9 4
 ♣ Ess D 3

Hva melder De? Begrunnelse.

3 grand. Med 3 godt besatte farger og over 3 HS må De no vise Deres fordeling og store honnørstyrke ved å hoppe til 3 grand, selv om De bare har en singelton i makkers farge. Har makker tilleggsverdier kommer han nok etter denne sterke melding igjen. I motsatt fall burde 3 grand være bomsikker.

En melding på 3 hjertes er ikke å anbefale, ikke bare fordi fargen er mindre solid, men også fordi Deres makker får et forkjert bilde av Deres hånd. Han får jo da ikke beskjed om kløverholdet, og vil kanskje preferere i ruter og derved passere 3 grand grensen.

Følgende oppnådde score for Desember-konkurransen:

3 poeng:

Arnesen, Kristian, Narvik.
 Aune, Olaf, Steinkjer.
 Fedje, Asmund, Tyssedal.
 Frantzen, Ernst, Tyssedal.
 Gjestland, Tormod jr., Herøya.
 Hansen, Kristen, pr. Sandefjord.
 Hoel, Håkon, Harstad.
 Jørgensen, Y., Porsgrunn.
 Sandberg, E., Lofthus.
 Schønberg, Olav E., Steinkjer.

2 poeng:

Aadne, Reidar, Oslo.
 Austbø, K., Oslo.
 Bie, Ruth S., fru, Trondheim.
 Iveland, Thomas Th., Kirkenes.
 Larsgård, Oluf, Hølgeland.
 Lund, Harald, Lilleaker.
 Mathiesen, Mattias, Oslo.
 Methi, Bi., Harstad.
 Oftedal, Håkon, Oftedal.
 Strand, Trygve, Oslo.
 Tvedt, Leo, Tyssedal.
 Øien, Magnar, Trondheim.

1 poeng:

Alstadheim, John, Trondheim.
 Beistad, Alf, Namsos.
 Bildøe, Hermann, Namsos.
 Brekke, Jac. A., Ø. Aker.
 Bø, Per, Fåvang.
 Gudbrandsen, Dora, fru, Harstad.
 Gunnes, Haakon, Skien.
 Hansen, Osc., Oslo.
 Lie, Johan, Mo i Rana.
 Lier, M. O., Kløfta.
 Mathisen, Jens, Oslo.
 Nielsen, Arne, Sandnes.
 Vorum, Kåre, Rena.
 Ystgaard, O. Chr., Trondheim.

Ved loddtrekningen ble 1ste premie, 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av herr E. Sandberg, Lofthus, og 2nen premie, kr. 10,— i kontanter, av herr Y. Jørgensen, Porsgrunn.

Følgende oppnådde score for Januar-konkurransen:

2 poeng:

Arnesen, Kristian, Narvik.
 Aune, Olaf, Steinkjer.
 Austbø, Karl, Oslo.
 Bildøe, Hermann, Namsos.
 Bjøtveit, K., Herøya.
 Blegeberg, Olav, Høkkund.
 Brekke, Jac., Ø. Aker.
 Christiansen, Thorbjørn, Høkkund.
 Christoffersen, Hans, Oslo.
 Egidius, Th. F., Bærum.
 Eimhjellen, Joar, Namsos.
 Falch, Sverre, Harstad.
 Frantzen, Ernst, Tyssedal.
 Gjestland, Tormod jr., Herøya.
 Gram-Tennefoss, E., Harstad.
 Hjort, Ove, Oslo.
 Johnsen, Sigurd T., Tønsberg.
 Lier, M. O., Kløfta.
 Lund, Harald, Lilleaker.
 Mikkelsen, Agnar, Sandefjord.
 Nilsen, Thorbjørn, Strømmen.
 Olsen, Omar, Tyssedal.
 Opsahl, Finn, Koppang.
 Presberg, Alf, Høkkund.
 Sandberg, E., Lofthus.
 Siljan, Ingolf, Herøya.
 Skjølberg, Odm., Thamshamu.
 Skrede, Magne, Elverum.
 Stensrud, Otto, Horten.
 Stormbo, L., Oslo.
 Strand, L., Tønsberg.
 Sve, Asbjørn, Namsos.
 Syversen, Raymond W., Trondheim.
 Tvedt, Leo, Tyssedal.

1 poeng:

Aadne, Reidar, Oslo.
 Alstadheim, John, Trondheim.
 Andersen, Kaare Schumann, Oslo.
 Bie, Ruth S., fru, Trondheim.
 Brekke, Øivind, Oslo.
 Bø, Per, Faavang.
 Cappelen, Chr., Sogn.
 Corneliussen, Mikal, Harstad.
 Dahl, Magnus, Oslo.
 Eriksen, Trygg, Jørpeland.
 Fedje, Asmund, Tyssedal.
 Forberg, Olaf, Sandefjord.
 Gudbrandsen, Dora, fru, Harstad.
 Gunnes, Haakon, Skien.
 Gusland, Hjalmar, Skien.
 Hansen, Kristen, pr. Sandefjord.
 Hoel, Håkon, Harstad.
 Hofstad, Hugo, Bergen.

Holte, Elias, Harstad.
 Johansen, Arne, Oslo.
 Johansen, Birger, Drammen.
 Jørgensen, Y., Porsgrunn.
 Korsmo, Hans Bj., Oslo.
 Larsen, Kornelius, Stavanger.
 Larsgård, Oluf, Helgeland.
 Letting, Einar, Halden.
 Lie, Johan, Mo i Rana.
 Lien, Asbjørn, Grefsen.
 Lunde, Bernat, Oslo.
 Lunder, Gudrun, Oslo.
 Lynneberg, Tor, V. Aker.
 Mathiesen, Mattias, Oslo.
 Mathisen, Jens, Oslo.
 Methi, Bjarne, Harstad.
 Mohn, Gunnar, Bergen.
 Netland, Karl, Jæren.
 Nilsen, Erling N., Oslo.
 Nytrøen, Yngvar, Koppang.
 Oftedal, Håkon, Oltedal.
 Schjetne, Per, Mo i Rana.
 Schönberg, Olav E., Steinkjer.
 Stangeland, Enok E., pr. Sandnes.
 Strand, Trygve, Oslo.
 Strøm, Arne E., Tønsberg.
 Svanberg, Erling, Bodo.
 Svenning, Kristian, Narvik.
 Taugbøl, Torbjørn, Skogn st.
 Tokle, Gunnar, Ørstavik.
 Vorum, Kåre, Rena.
 Øien, Magnar, Trondheim.
 Østberg, A. P., Oslo.

Ved loddtrekningen ble 1ste premie, 2 kortstokker i etui, skjenket av firma Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av herr Kristian Arnesen, Narvik, og 2nen premie, kr. 10,— i kontanter, av herr Karl Austbø, Oslo.

*

For Oktober-konkurransen får herr Olaf Aune, Steinkjer, 2 poeng istedenfor 1 poeng. I November-konkurransen får Thomas Th. Iveland, Kirkenes, 3 poeng.

Bærum Bridgeklubb. 10 år.

Bærum Bridgeklubb kunde notere sin 10-års dag den 17. januar i år. Dagen ble minnet på best mulig måte. Selve festen, slik som en kunde ha ønsket seg den, får utstå til forholdene blir annerledes.

Klubbens 4 jubileumspokaler, oppsatt for 3 år siden, ble utdelt. Det var den sammenlagt beste plasing i klubbens siste turneringer som tallet, og pokalene tilfalt: Chr. Thorvaldsen, Thv. Hagemann, P. L. Wettre og Hans G. Gulbrandsen.

Klubben teller innen sin midte også en rekke øvrige vel kvalifiserte spillere, kjent fra sin deltagelse i turneringer og oppgavekonkurranser. Blant disse kan nevnes: Thor

Kolberg, A. Søntvedt, Th. F. Egidius, Einar Ellingsen og Wilh. Nickelsen.

Klubbens formenn gjennom årene har vært: Wilh. Nickelsen, Thor Kolberg og Thv. Hagemann.

Kjent fra sin mangeårige funksjon som turneringsleder er E. B. Thorgalsen.

Klubben har vært i stadig jevn fremgang, og de siste år har den vel hevdet sin posisjon som en av de ledende B-klubber.

Vi sender jublanten våre hjerteligste gratulasjoner med de beste ønsker for fremtiden.

Oppgavekonkurransen 1943.

Resultatet av «Eksperthklubben» oppgavekonkurransen for 1943 kommer i neste nummer.

Løsning til spilleprøve X.

Spørsmålet her gjelder: holde tilbake eller ikke holde tilbake? Mange spillere holder automatisk tilbake 2 eller 3 ganger, når de bare har ett hold, fordi de har lest noe om at det ofte lønner seg (hvilket det også gjør, når det er av viktighet å holde den farlige hånd ute). Men her må jo saksen i spar i alle tilfelle tas opp mot den farlige hånd, så det hjelper jo lite å holde esset tilbake til 3dje gang.

Her skal derfor hjerter Ess tas med en gang og sparsaksen prøves. Har Vest spar Konge, er spillet hjemme med hjerterfordeling 4—3. Og sitter hjerterne 5—2, er fremdeles vinnerjansen god, for etter utspillet å dømme er det god utsikt til at Øst har en hjerterhonnør. Er det Kongen eller Damen, vil fargen være blokert, og ingen kan hindre Syd fra å få kontrakten.

Fordelingen:

♠ 10 9	♥ 8 5 4 2
♡ Ess 7 5	♦ D 3
♠ D 8 4	♠ Kn 10 5 3 2
♣ Ess K 6 4 3	♣ 9 8
♠ K 7 3	♥ N
♡ K 10 8 6 4	V Ø
♠ 9 7	S
♣ D Kn 10	♠ Ess D Kn 6
	♡ Kn 9 2
	♠ Ess K 6
	♣ 7 5 2

Som De ser har vi her et meget illustrerende eksempel på ikke å holde tilbake. Ved å spille som anført, beskytter Deres hjerter Kn fargen hvis Øst har en av de høye honnører i hjerter annen. Og har han den tredje, gjør det jo ikke noe, for da er fargen fordelt 4—3.

Da spillet forekom, holdt Syd tilbake til 3dje gang. Og tapte.

Naturbridge.

Av Joh. Dammerud, Oslo.

Robert Larssen tillegges uttalelsen «Vienna er kun for analfabeter». Med denne friske bemerkning har han sikkert kun ment at Vienna er et greit lettlaert system for begynnere.

At «analfabeter» ikke er «at kimse ad» viser imidlertid følgende spill som jeg opplevde, da jeg skulde lære noen skogskarer litt brigde. De var drevne i whist, sprøyte, sveis og poker, men vilde gjerne prøve det edlere bridgespill. Etter en del teori gikk vi over til spillet, og det ble bl. a. gitt følgende kort:

<p>♠ D x x x ♥ K 4 3 2 ♦ Kn 10 ♣ Ess D 7</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ K x x ♥ Kn 10 9 ♦ x x ♣ K Kn 4 3 2</p>	<p>♠ x x ♥ D x x x ♦ K 9 8 5 ♣ 10 9 8</p>
	N											
V		Ø										
	S											

Skogskarene satt N—S, og meldingene gikk:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♦	pass	1 gr.	pass
2 ♠	pass	2 gr.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Jeg spilte ut ruter Kn, som ble stukket med esset hos blindemann. Deretter kom kl. 5(!) fra bordet. Sør stakk med tieren og jeg med damen. Jeg fortsatte med r. 10, Sør stakk med kongen og spilte hjerter dame(!). Jeg ofret selvfølgelig ikke min konge (esset lå annet på bordet). Sør fortsatte med liten spar, som gikk til Østs konge. Øst, som trodde at Vest har ruterhold, spiller hjerter tilbake. Sør spiller seg inn på ruter, tar ny sparfinesse og innkasserer 9 stikk ved sitt noe usedvanlige spill. Kløverspillet kunde jeg tilgi ham, men hjerterdamen var meg noe for frekk.

Jeg skulde imidlertid lide en større forsmeldelse i følgende spill, hvor jeg som læremester satt Sør og læreguttene Øst—Vest:

<p>♠ K 10 ♥ x x x ♦ E D ♣ x x x x x x</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ Kn x ♥ D Kn 10 9 ♦ Kn 10 9 8 7 ♣ Ess 9</p>	<p>♠ 9 8 7 ♥ Ess K x x x ♦ K x x ♣ K x</p>
	N											
V		Ø										
	S											

Meldingene gikk:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♥	2 ♦	2 ♠	pass
2 gr.	pass	3 ♣	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Min troskyldige venn i vest spilte ut ruter dame. Fra bordet la jeg en liten og håpet at damen satt single. Jeg fikk et litet sjokk da Vest fortsatte med ruter Ess. Hans neste utspill liten kløver blev stukket av Øst. Han returnerte en ruter som Vest trumfet med sp. konge(!), og beten var der. Spillet var dog greit videre. Øst måtte ha Kn 10 x i trumf. Vest spilte liten kløver, blindemann kom inn på kongen, og jeg trakk sp. 9. Øst la en liten, likeså jeg. Stor var min forferdelse da Vest stakk med sp. 10 og returnerte en kløver som Øst trumfet med knekten. Altså 3 beten på en kontrakt som jeg rettelig skulde ha vunnet. Fantastisk.

Jeg har nå gjort en avtale med «analfabeter». Jeg skal lære ham Vienna og Culbertson, og han skal innvie meg i naturbridgens finesser. «Man lærer så lenge man har elever.»

Ålesundsmesterskapet i bridge.

For femte gang spiltes om den oppsatte vandrepokal i Ålesundsmesterskapet. Tidligere har Ålesunds Klubbelskap 2 aksjer, Ålesunds Yngre Handelstand 1 aksje og Bridgeklubben «Grand» 1 aksje, og spenningen var stor om Ålesunds Klubbelskap skulde vinne pokalen til odel og eie. Da der gjenstod en kamp var stillingen at Klubbelskapet hadde 7 kp. 273 mp. Og «Grand» 7 kp. 270 mp. Men Klubbelskapet måtte nøye seg med uavgjort, mens «Grand» vant stort. Resultatet var at «Grand» seiret med følgende lag: Louis Wegsund, Johs. Hollevik, Johny Giske og Bjørn Ratvik.

1. pr. Bridgeklubben «Grand» 9 kp. 339 mp. 2. pr. Ålesunds Klubbelskap 8 kp. 322 mp. 3. pr. Ålesunds Yngre Handelstand 8 kp. 298 mp. 4. pr. Faresonen. 5. pr. Sparknekt. 6. Singelton og 7. Kløverknekt. Beste par ble Giske—Ratvik, «Grand» med 414½ poeng. 2. Devold—Møller—Christensen, «Ålesunds Klubbelskap» 404 poeng. 3. Wegsund—Hollevik, «Grand». 4. Lenes—Høier, «Ålesunds Klubbelskap» 391 poeng.

Referent.

Problem.

Av redaktør Ivar Andersson, Stockholm.

♠ Ess D 7 4
♥ D 7
♦ D Kn
♣ Ingen.

♠ Ingen.
♥ Kn 8
♦ Ess 8
♣ Kn 10 9 8

	N	
V	Ø	
	S	

♥ 9 8
♠ K 6 5
♦ K 10 3
♣ Ingen.

♠ K Kn 5
♥ Ingen.
♦ 7 4
♣ 7 6 5

Spar er trumf. Syd ut. Syd og Nord skal ta 6 stikk mot ethvert forsvar. Løsning i neste nummer.

Svar på „Meldeprøver i „Vienna“.

- 1) *1 hjerter.* En nødmelding som De enkelte ganger får bruk for i Vienna. De er for sterk til å melde negativt, men har ingen meldbar firekortsfarge. (Deres ruterfarge er ikke meldbar på 2-trinet.) Denne melding skulde ikke avstedkomme noen misforståelse såsant Deres makker har litt sunn fornuft.
- 2) *1 hjerter.* De stusser kanskje over dette, men hvis De tenker Dem om vil De finne at det er ikke så dumt allikevel. De har jo 10 punkter i spissen for en femkorts hjerterfarge, og det må vel være like godt som en firekortsfarge med et par knekter i sidefarger. Melder De negativt, kommer De i vanskeligheter hvis motparten melder spar og Deres makker passer. Da må De melde Deres hjerterfarge på 2- eller 3-trinet, og det er verre.
- 3) *1 hjerter.* Som vanlig etter kløveråpning meldes en firekorts hjerterfarge før en like lang sparfarge.
- 4) *1 grand.* Med Deres jevne fordeling er denne melding bedre enn 2 kløver.
- 5) *1 hjerter.* Også her melder De en firekorts hjerterfarge før en femkorts kløverfarge.
- 6) *1 grand.* Tenkte De på å la 1 ruter stå? Det er en meget dårlig melding, for derved avskjærer De totalt Deres makker fra å uttale seg. Han kan jo godt være renens i ruter, for alt det De vet.
- 7) *3 spar.* De har med spar som trumf 6 spillestikk. Deres åpning garanterer 4 stikk, de 2 siste er da nok til å høyne 2 ganger.

- 8) *Pass.* Sparfargen passer godt, men så svak som De er i spillestikk bør De passe jo for jo heller.
- 9) *1 grand.* Denne melding viser bedre den jevne fordeling enn 2 ruter. 2 hjerter bør De ikke si, for Deres makker har sannsynligvis ikke 4 hjerter. Og har han det melder han hjerter.
- 10) *3 kløver.* De turde ikke åpne med 1 grand i første omgang av frykt for konsekvensene hvis makker var blank. Når De no hører han er positiv, må De kreve til utgang.

Svar på meldeprøver i „Culbertson“.

- 1) *2 kløver.* Med 3—4 spillestikk og 4 trumf kan man høyne en gang. (Det framheves no sterkt at enkel eller dobbelt høyning eller overmelding i ny farge uten hopp etter dobling ikke viser styrke, men svakhet. Har man så meget som 1½ HS, bør man helst passe).
- 2) *3 kløver.* Med 5 trumf og ca. 5 spillestikk kan man høyne dobbelt; dette er etter dobling ikke krav.
- 3) *1 hjerter.* Med ½ til 1 HS og en 5- eller 6-kortfarge kan denne meldes; den regnes ikke som «fri» melding, men antyder som sagt svakhet.
- 4) *3 hjerter.* Hånden har 6½ vinnere (4½ i hjerter, 1 i ruter og 1 i kløver).
Her skal bemerkes: Da makkers støtte ikke er «fri», må åpneren være varsom med sin gjenmelding. Culbertson sier no: *Åpneren skal telle sine vinnere* (spillestikk). For å kunne gå til 3 skal han ha 5½—6½ vinnere — enten til 3 i sin åpningsfarge eller i en ny farge. Likestillet med disse meldinger er 2 grand. Hva han skal velge, avhenger av håndens type.
- 5) *3 ruter.* Hånden har 5½ vinnere (2 i hjerter, 3 i ruter og ½ i kløver).
- 6) *4 hjerter.* Hånden har 7½ vinnere (1 i spar, 5½ i hjerter og 1 i ruter).
- 7) *3 spar.* Hvis man har en gjenmeldbar farge i god kulør, gjentas denne.
Forøvrig er *hovedregelen* for åpnerens gjenmelding etter 2 grand svar (krav) den samme som før: med jevn fordeling meldes 3 grand, med ujevn (singelton) gjentar man sin farge eller melder en ny.
- 8) *3 grand.* En gjenmeldbar farge i slett kulør gjentas ikke hvis den er bare på 5 kort.
- 9) *3 ruter.* Er den slette farge på 6 kort, blir den derimot gjentatt.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Oslo.

Redaktør:

Erling Wagle, Erl. Skjalgssøns gt. 34 b, Oslo.
Trykt hos Johansen & Nielsen — Oslo.